

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Virtuosen

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 298. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167180039376/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

Dr. v. Borgen. Hvad fattes dig, min bedste? Er der nogen Ulykke paa Hærde?

Spazier. Om Guds Vilje! hvad slatter Dem?

Fru v. Borgen. Du véd, min lille Mand! at jeg kun skrymter mig lidt om Hornsjællerne uden for mit Hus, og at jeg bare for at føje dig har forladt mine Smaa-kreature hjemme og er rejst her til Byen.

Dr. v. Borgen. Min bedste Kone! hold nu bare ud i otte Dage til, saa ere mine Forretninger til Ende her i Byen, og saa rejser vi ud igjen.

Fru v. Borgen. Ja, Gud véd! at det vilde være mig tungt at misse min eneste Datter, Juliane; men det vilde næsten gaa mig lige saa nær, om der hændtes mine Høns, mine Duer, og mine Fugle nogen Ulykke.

Dr. v. Borgen. Ih nu, de ere i god Stand; de fattes intet . . . (sagte til Spazier). Wir müssen nicht um den kleinen Kalken sprechen.

Spazier. Fortsæt sig, ikke en Ord.

Dr. v. Borgen. Er det intet andet, der fattes dig end Længsel efter dine smaa Dyr? Den skal snart blive tilfredsstillt. Jeg tænkte ellers, at der var en stor Ulykke paa Hærde.

Fru v. Borgen. Det er heller ikke det, jeg er bedrøvet for; men mine smaa Selskabs-Fugle, som bleve mig forærede forleden Dag, de begynder at hængse med Vingerne, og jeg er bange for, at de vil dø.

Spazier. O, ingen anden. Dem skal jeg vel hele.

Fru v. Borgen (glad). Fortsæt De Dem paa det?

Spazier. O, ich er en Virtuøs.

Dr. v. Borgen. Sie bist ein grosser Mann — berleihe sich op alle Dinge.

Fru v. Borgen. O, tal dog Dansk, min bedste.

Dr. v. Borgen. Lad mig tale, som jeg vil. Jeg er jo intet Barn.

Spazier. Sin-Dr. Gemahl toler mange godt Tyll: kuns

en lidt langsom. Aber var igjen til de Selskabs-Fugle at komme, jo skal jeg dem vel for deres Sigdom hele. Ser De: ich har observeret, at de ere alle otte i en Klasse, . . . hvat hedder det nu paa Dansk.

Dr. v. Borgen. Ich verstehe Sie. Sie bist alle acht i ein Bauer . . . i et Bur.

Spazier. Naa da. De ere alle otte in et Bur, und det maa de ingen være. De skal hver sin . . . sin . . .

Dr. v. Borgen. Bur . . .

Spazier. Rigtig. De skal hver sin Bur have, konsten maa de dø. Det skal jeg lige besørge. Vær De kun rolig Frau!

Fru v. Borgen. Gud velsigne Dem! om De kan holde mig Liv i de Fugle!

Spazier. Ich forsikrer Dem paa min Honorar. Jeg vil mig derom ogsaa ikke længere opholde.

Dr. v. Borgen. Aber Sie müssen nicht gehen weg in Tag, denn ich bin fremde zu in der Aben, und Sie soll haben Antwort mit mein Tochter.

Spazier. Ich danker megen jaht, aber derober skal vi siden snakke. (Gaar).

Femte Scene

Dr. og Fru v. Borgen.

Fru v. Borgen. Hvad var det, du sagde til ham, min bedste Mand?

Dr. v. Borgen. Hør, min Hjærte! Denne Dr. Spazier det er en lærd og dueelig Mand, en Mand, som jeg tror, at Hinten selv har stiftet os for at bringe vores Gods i god Stand, da det var saa forfaldet. Jeg holder meget af ham, endstjønt jeg vel véd, at du ikke just har de bedste Tanker om ham.

Fru v. Borgen. Jeg? ja, jeg vil ikke nægte, at jeg i Begyndelsen troede om ham, at han var en Binduegere, fordi